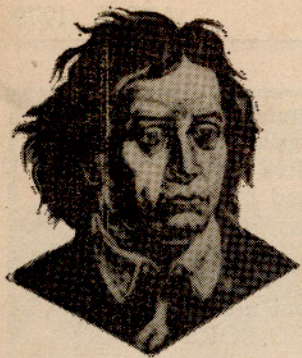
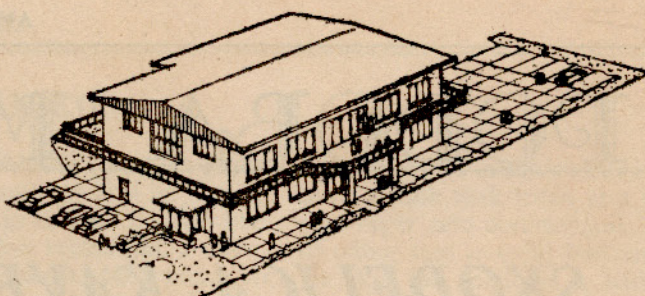

Avstralski

SLOVENE

PUBLISHED BY SLOVENE ASSOCIATION SYDNEY
MESEČNIK SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY

Price 50 c.

Cena 50 c.

Year-letó 1

April-April, 1979

No.-št. 2.

Registered for posting as a publication Category B.

Veliki kulturni praznik za Slovence v Melbourneu

11. marca letos, so pri Slovenskem P. socialnem klubu Jadran v Melbourneu svečano odkrili kip Otona Župančiča, delo znanega umetniškega kiparja Profesorja Zdenka Kalina.

Profesor Zdenko Kalin je tokrat osebno prisostvoval slavnemu okritju že tretjega njegovega otroka, (kot jih sam imenuje) v Avstraliji.

Ko smo prispeli z našo balinarsko ekipo s prvim avionom na melburnsko letališče, smo se s prijatelji vozili kar dobre pol ure do zemljišča naših rojakov kluba Jadran. Sonce je bilo že visoko nad nami in je pripekalo celi dan, zelo nenavadno za ta letni čas melburnskih razmer.

Ob jutranjem času športnih tekmovalj, smo se srečali in pozdravili z delegati naše izseljenske matice, sekretarjem za mednarodno sodelovanje in podpredsednikom izseljenske matice Marjanom Osolnikom, poznano in nad vse priljubljeno delavko na uradu izseljenske matice, Gabi Heimer in vsem težko pričakovane gosta, Profesorja Zdenka Kalina.

Odkritje kipa, katerega je izvršil pisatelj in profesor univerze Monarsh v Melbourneu g. Phillip Martin, se je udeležilo nešteto rojakov širom Avstralije. Med mnogimi gosti tega dne, smo srečali tudi našega vice-konzula Božota Cerar s soprogo, spoznali smo mnoge predstavnike avstralske in jugoslovanske vlade.

Predstavil se nam je tudi moški pevski zbor Jadran, ki je pred odkritjem s svojo pesmijo matere domovine odprl tanka čustva premnogih navzočih Slovencev. Ko sem se ozirala po mirnih postavah in obrazih svojih rojakov, sem v premnogih opazila solze, ne žalosti, solze veselja in ponosa pripadnosti naši domovini Sloveniji, Jugoslaviji. Prislunila sem besedam, katere je spregovoril podpredsednik izseljenske matice Marjan Osolnik, ko je dejal: "Kip Otona Župančiča, predstavlja da-

rilo slovenske izseljenske matice in kulturne skupnosti Slovenije, to je, naše samoupravne institucije delavnih ljudi Slovenije, preko katere oni združujejo sredstva in po demokratični poti sami odločajo o programu in načinu zadovoljevanju kulturnih potreb in razvoju kulture." Te besede so mi ostale v spominu na svoje in rojake v domovini, saj se domovina pravzaprav začne na domačem pragu, da tja segajo naše korenine in da je to, kar je danes naš svet, delo človeških rok in delo naših bratov.

Predvsem izrekam veliko zahvalo v imenu našega Društva kluba Jadran za delo in požrtvovalnost spomeniku tretjega velikana slovenske literature Otona Župančiča.

Čestitamo Slovenskemu P. Socialnemu klubu Jadran k velikemu kulturno naprednemu koraku, nam pa nepozabnemu dnevu skupnega praznovanja pomena za razvoj slovenske poezije književnosti in kulture.

Ivanka Bulovec

**ODBOR
SLOVENSKEGA
DRUŠTVA SYDNEY
ČESTITA VSEM
MATERAM OB
NJIHOVEM
MATERINSKEM
DNEVU
13. MAJA 79.**

DELEGACIJE SLOVENSKE IZSELJENSKE MATICE — NAŠI GOSTJE

Pri našem društvu, smo v soboto 17. marca sprejeli predstavnike slovenske izseljenske matice, podpredsednika SIM Marjana Osolnika, vsem priljubljeno delavko izseljenske matice Gabi Heimar in našega umetniškega kiparja, Profesorja Zdenka Kalina.

Ob tej priliki smo podarili slovenski izseljenski matici in Profesorju Zdenku Kalinu prva dva častna mesta zlatega štita z njihovimi imeni na drogu Društvenega prapora. Nad vse priljubljenemu Profesorju Kalinu, pa smo poleg tega podarili v zahvalo za njegovo neprecenljivo umetniško delo doprsnega kipa Dr. Francea Prešerna, tudi zlato značko

Slovenskega Društva Sydney. Če ravno so imeli naši gostje več kot eno obveznost tega večera, smo občutili, da so se počutili med nami dokaj razpoloženi. Predvsem pripada to kiparju Zdenku Kalinu, ki je ostal med nami do poznih jutranjih ur. Fantje iz Solkana, Gorice in brd so napevali slovenske zdravljice in nazdravljali Profesorju z našo slovensko kapljico goriških vin iz kleti Dobrovo.

Dragi gostje, dnevi katere ste preživeli med nami, nam bodo ostali v toplem spominu, z upanjem, da nas zopet kaj kmalu obiščete.

Ivanka Bulovec

Prvi z leve
Umetniški kipar
Prof. Zdenko
Kalin
Priljubljena
Gabi Heimer
Republiški
sekretar
za zunanje
zadeve
in
podpredsednik
SIM
Marjan Osolnik

SKLAD SOLIDARNOSTI — POTRESNIM ŽRTVAM

Potres — strašno doživetje. Težko si je predstavljati tako nadnaravno silo, če jo sam ne doživiš. V upanju upaš, da se to tebi nikoli ne bo zgodilo, pa vendar tega nikoli ne vemo.

Ko smo na društvu sprejeli žalostno novico o tem strašnem dogodku smo se takoj podali v akcijo za pomoč prizadetim. Bilo je to na Velikonočni ponedeljek. S prostovoljnimi prispevki, in prispevki Društva samega, smo še isti večer nabrali 310.00 dolarjev. Nabirali smo naprej. Da-

nes imamo skupno zbranega \$1833.00 dolarjev in še nabiramo. Tudi tisti, kateri še niste darovali imate čas, da to storite — hvaležni vam bodo.

Nadalje se zahvaljujemo tudi Ivanki Pohlen, ki s tako požrtvovalnim delom zbiranja materijala, predvsem posteljnine, prispeva k naši dobrodelni akciji za žrtve potresa. Hvala Ti Ivanka, v našem imenu, kakor tudi mnogih, ki čutijo s Teboj.

Ivanka Bulovec

PODOBA MATERE

SKODELICA KAVE

Velikokrat v svojem življenju sem storil krivico človeku, ki sem ga ljubil. Taka krivica je kakor greh zoper svetega duha: ne na tem ne na onem svetu ni odpuščena. Neizbrisljiva je, nepozabljiva. Časih počiva dolga leta, kakor da je bila ugasnila v srcu, izgubila se, utopila v nemirnem življenju. Nenadoma, sredi vesele ure, ali ponoči, ko se prestrašen vzdramiš iz hudih sanj, pade v dušo težak spomin, zaboli in zapeče s toliko silo, kakor da je bil greh šele v tistem trenutku storjen. Vsak drug spomin je lahko zabrisati s kesanjem in z blago mislijo — tega ni mogoče zabrisati. Črn madež je na srcu in ostane na vekomaj.

Rad bi človek lagal sam sebi v dušo: "Saj ni bilo tako. Le tvoja neumorna misel je iz prosojne sence napravila noč. Malenkost je bila, vsakdanjost, kakor se jih sto in tisoč vrši od jutra do večera."

Tolažba je zlagana; in človek občuti sam in z grenkobo, da je zlagana. Greh je greh, če je storjen enkrat ali tisočkrat, če je vsakdanji ali nepoznan. Srce ni kazenski zakonik, da bi razločevalo med pregreškom in hudodelstvom, med ubojem in umorom. Srce ve, da "zavratnež ubija s pogledom, z mečem junak;" in rajši bi dalo odvezo meču nego pogledu. Tudi ni srce katekizem, da bi razločevalo med njimi po besedi in zunanjih znamenjih. Srce je pravičen in nezmotljiv sodnik. Sodi in obsodi grešnika po skriti, komaj zavedni kretnji, po hipnem pogledu, ki ga nihče ni opazil, po neizgovorjeni, komaj na čelu zapisani misli; celo po koraku, po trkanju na duri, po srebanju čaja. Le malo grehov je napisanih v katekizmu in še tisti niso poglavitni. Če bi bilo srce spovednik — dolga in strašna bi bila spoved.

Odpustljiv je greh, ki ga je mogoče povedati z besedo, izbrisati ga s pokoro. Težak in pretežak, do zadnje ure krvaveč je greh, ki je ostal samo v srcu kakor spomin brez besede in brez oblike. Le sam sebi ga človek izpoveduje, kadar strmi v noč in mu je odeja na prsih težja od kamna.

"Ne kradel nisem, ne ubijal, ne presuštvoval; čista je moja duša." Lažnivec. Ali nisi lupil jabolka, ko si šel mimo lačnega ter si ga pogledal brez sramu? Hujše je bilo, nego da si kradel, ubijal in presuštvoval. Pravični sodnik, srce, bo rajši odpustilo ubijalcu, ki je gredoč pod vislice pobožal jokajočega otroka, nego tebi čistemu. Zakaj srce ne pozna malenkosti in tudi ne paragrafov...

Pred petnajstimi leti sem prišel domov in sem ostal doma tri tedne. Ves tisti čas sem bil potrt in zlovoljen. Stanovanje smo imeli pusto; v nas vseh je bilo, zdi se mi, nekaj težkega, odurnega, kakor vlažna senca.

Prve noči sem spal v izbi; časih sem se ponoči zbudil, pa sem videl v temi, da je bila mati vstala iz postelje in da je sedela za mizo. Čisto mirno, kakor da bi spala; dlani je tiščala k čelu, njen obraz se je svetil, tudi če je bilo okno zagrnjeno in ni bilo zunaj ne lune ne zvezd. Poslušal sem natanko in sem razločil, da to ni sopenje spečega, temveč mukoma zatajevano ihtenje. Odel sem se preko glave; ali skozi odejo in tudi še v sanjah sem slišal njeno ihtenje.

Preselil sem se pod streho, v seno. V ta svoj dom sem splezal po strmih, polomljenih stopnicah, lestvi podobnih. Postlal sem si v senu, na klanec pa sem si postavil mizo. Razgled moj je bil siv, razglodan zid. V zli volji, v potrnosti in črnih skrbih sem pisal takrat svoje prve zaljubljene zgodbe. Siloma sem vodil svoje misli na bele ceste, na cvetoče travnike in dišeča polja, da bi ne videl sebe in svojega življenja.

Nekoč sem si zaželel črne kave. Ne vem, kako mi je prišlo na misel; zaželel sem si je. Morda le zategadelj, ker sem videl, da niti kruha ni doma, kaj šele kave. Človek je v sami razmišljenosti hudoben in neusmiljen. Mati me je pogledala z velikim plahim pogledom in ni odgovorila. Pust in zlovoljen, brez besed in pozdrava sem se vrnil pod streho, da bi pisal, kako sta se ljubila Milan in Breda in kako sta bila obadva plemenita, srčna in vesela.

"Roko v roki, obadva mlada, od jutranjega sonca obžarjena, v rosi umita..."

Začutil sem tihe korake na stopnicah. Prišla je mati; stopala je počasi in varno, v roki je nesla skodelico kave. Zdaj se spominjam, da nikoli ni bila tako lepa kot v tistem trenutku. Skozi vrata je sijal poševen pramen opoldanskega sonca, naravnost materi v oči; večje so bile in čistejše, vsa nebeška luč je odsevala iz njih, vsa nebeška blagost in ljubezen. Ustnice so se smehljale kakor otroku, ki prinaša vesel dar.

Jaz pa sem se ozrl in sem rekel z zlobnim glasom: "Pustite me na miru... Ne maram zdaj."

Ni še bila vrhu stopnic; videl sem jo samo do pasu. Ko je slišala moje besede, se ni ganila; le roka, ki je držala skodelico, se je tresla. Gledala me je prestrašena, luč v očeh je umirala.

Od sramu mi je stopila kri v lica, stopil sem ji naproti s hitrim korakom. "Dajte mati."

Prepozno je bilo; luči ni bilo več v njene oči, smehljaja ne več na njene ustnice.

Popil sem kavo, pa sem se tolažil:

"Zvečer ji porečem tisto besedo, tisto ljubeznivo, za katero sem ogoljufal njeno ljubezen..."

Nisem je rekel ne zvečer ne drugi dan in tudi ne ob slovesu... Tri ali štiri leta kasneje mi je v tujini tuja ženska prinesla kavo v izbo. Takrat me je izpreletelo, zasklelo me v srcu tako močno, da bi bil vzkliknil od bolečine. Zakaj srce je pravičen sodnik in ne pozna malenkosti.

Ivan Cankar

Australski SLOVENEK
je glasilo Slovenskega
Društva Sidnej
Printed by:
Mintis Pty. Ltd.
73 Chapel St. Lakemba,
2195, telefon: 759 7094.
Glavni urednik:
DARE BOREC
Odgovorni urednik
IVANKA BULOVEC
Urednik:
PAVEL BOGATAJ

Vse dopise naslavlajte
na SLOVENE
ASSOCIATION,
SYDNEY,
P.O. Box 93, Fairfield
2165

MATERINSKI DAN.

SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY,
BO PRAZNOVALO MATERINSKI DAN

V SOBOTO 12. MAJA, S PRIČETKOM OB 7h ZVEČER.

PO KRATKEM PROGRAMČKU NAŠIH OTROK,
BO PROSTA ZABAVA S PLESOM.

IGRALI NAM BODO "OBERKRAINERS"

VSI VLJUDNO VABLJENI — POSEBNO PA NAŠE
MAMICE.

KATERE ČAKA POSEBNO PRESENEČENJE.

TUJINA

Tam s hriba izza deda domačije,
vasi nešteti je cerkva zvonikov,
raztresenih med hribi sneženikov,
pogled razkril, začrtal med spomine.

Prešteval, kot otrok sem te zvonike,
gora vrhove snežne — al' oblake,
poznal imena domačije vsake,
načrte v srcu sem koval velike.

Al', ko so leta mlada mimo stekla,
odšel v tujino, kraje sem neznane,
še dlje, kot želja me kdajkol' je vlekla.

Sem z delom krajšal domotožje svoje,
učil jezike se, neznane, tuje
a v srcu čuval vse lepote tvoje.

Zapustil sem te, draga domovina,
prej, kot srce resnico je odkrilo,
da sla po sreči v svetu — le slepilo,
ostalo bo za mene — al' praznina.

Planjave širne, morje oceana,
kot ptica priletel sem v daljne kraje,
miru tujina, kakor dom — ne daje,
ne čujem petja kukavice, vrana.

V daljavah se ne vidi hribov snežnih,
vozil nešteti, ceste polne hrupa,
zvonov nekdanjih se ne čuje, nežnih.

Tu hiše svoj'ga nimajo imena,
je tujec vsakdo, ki po cesti pride,
narava pusta, domu kos — nobena.

P. Bogataj

Predstavljamo vam

POROKA V SLOVENSKEM STILU

V nedeljo 24. marca, sta se v slovenski cerkvi v Merrylandsu poročila Sonja Vidic in Christopher Bell. Poročno rajanje pa se je vršilo v naših prostorih v Horsley Parku.

Nevesta je hčerka slovenskih staršev in članov našega društva. Ženin pa je Avstralec in je poznan igralec televizijske nadaljevanke "Restless Years". Chris je postal tudi naš član in mu ob tej priliki iskreno čestitamo. Oba zelo rada zahajata na naš hribček, sama ali v družbi staršev.

Sonja modelira v enem visoko priznanih izumiteljskih salonov. Prav lepi par sta naša novoporočenca in tudi zelo priljubljena nam vsem.

Na poročni dan smo postregli z našo slovensko kuhinjo osemdesetim gostom. Navzoči so bili tudi razni slavni televizijski igralci. Za razvedrilo in da je bila "slovenska ohcet res v pravem pomenu, je igral naš dober ansambel Srebrnih Strun.

Razpoloženje svatov je bilo zelo živahno, avstralski gosti so se malo začudili stari slovenski navadi "šrange", katero so organizirali naši fantje. Torej poroka je potekala v pravem slovenskem stilu. Štiri natakarike smo imele polne roke dela, da smo po svojih močeh, ustregle vsakega gosta.

Po nazdravnem napitku šampanjca, sta se novoporočenca poslovala. Nevestino oblačilo za poročno potovanje, je bilo zares pogleda vredno, pa kaj drugega pričakovati od modelirke.

Ivanka Bulovec

Velika ohcet pri S.D.S.

Z LEVE STRANI,
MANICA BOGATAJ,
BEBA BOREC
NOVOPOROČENCA
IVICA KUSTEC IN
NANKA BULOVEC.

DESNO:

NOVOPOROČENCA
SONJA IN CHRIS

NO LONGER RESTLES IN MORE WAYS

THERE WAS no time for a honeymoon when former Restless Years star Chris Bell married blonde Sydney model Sonia Vidic.

The busy actor, now guest starring in the ABC-TV drama Patrol Boat, had a 6 o'clock studio call the following morning, so the honeymoon had to wait.

Chris and Sonia were married in traditional Yugoslavian style at St. Raphael's Slovenian Catholic Church, Sydney.

More than 100 relatives and friends, including many well-known actors and top models, attended — among them Restless Years stars Nick Hedstrom with his wife, Anne-Maree, and Zoe Bertram.

A huge reception in typical Yugoslav style saw guests dance the night away to a mixture of Slavic and disco tunes.

Reception held at Slovene Association Sydney-Horsley Park.

Chris, a former university law student, met Sonia on his first professional acting job — a part in a wine documentary. She played the young girl who was his love interest... and by the time the day was over, that's how it was in real life.

They got engaged in September, 1977.

Depending on the work situation, Chris and Sonia plan to go overseas later this year.

— Christine Lichter

(From TV Week)

PRVA SLOVENKA — AVSTRALSKI VOJAK

Gospodična Tončka Sirotko, je stara 18 let. Pred nekaj meseci je zaprosila za sprejem v avstralsko vojsko.

V edinici 60 deklet njenih let, se je odločila za motorizacijski odred in nam je s ponosom pripovedovala, da že vozi razna vojna motorna vozila in da je tudi že vozila tank.

Iz Melburna, kjer se nahaja njen oddelek, je prišla na obisk k svojim staršem ob Velikonočnih praznikih. Uniforma ji kar lepo pristaja in tako je tudi ujel naš fotoreporter.

Zelo je zadovoljna in ponosna s svojim poklicem, mi smo pa tudi lahko ponosni na njo — kot prvo Slovenko v avstralski vojski.

I. Bulovec

ENGLISH

SECTION

From the Minister for Immigration and Ethnic Affairs, the Hon. M.J.R. MacKellar, M.P.

\$5000 GRANT FOR MULTILINGUAL KEY TO SAFETY SIGNS

The Standards Association of Australia today released its rules for the design and use of safety signs for the occupational environment.

The Minister for Immigration and Ethnic Affairs, Mr MacKellar, said the Commonwealth had provided \$5000 to enable a key to the safety symbols to be published in six languages as well as English.

The funds had been provided by his Department on the advice of the Commonwealth Department of Productivity which has approved the project as meeting the recommendations of the Galbally Report on Programs and Services to Migrants.

The symbol code had been translated and printed in six community languages: Arabic, Greek, Italian, Serbo-Croatian, Spanish and Turkish.

Commenting on the Standards Association initiative, Mr MacKellar said:

"When the language barrier works to the disadvantage of many Australian residents, any advance in non-verbal communication must be welcomed.

"This is crucial in the area of occupational safety where lives can be at stake. To be effective, warnings must have immediate

impact which the Standards Association has achieved through clever design and use of colour.

"Migrants are strongly represented in industry and often exposed to hazardous work. These signs, being instantly intelligible, should help reduce industrial accidents."

FIRST 'POINS' MIGRANT HERE TOMORROW

Mr Giovanni Berardi, aged 34, the first migrant to be selected under NUMS — Australia's new points selection system — is due to arrive in Sydney from Rome by QF 6 tomorrow (Thursday, 29 March) at 8.15 am.

Mr Berardi, his wife and five years old daughter will be welcomed by the NSW Regional Director of the Department of Immigration and Ethnic Affairs, Mr George Austen, on behalf of the Minister for Immigration and Ethnic Affairs, the Hon M.J.R. MacKellar.

Mr Berardi, a skilled metal tradesman, was offered a job by a Sydney firm almost immediately after his selection. Despite unemployment in many occupations, Mr Berardi, as a metal machinist, has a skill which is in short supply in Australia. The family will be accommodated initially at Endeavour Hostel.

Mr MacKellar said the arrival of the Berardi family marked a new and more positive immigration policy. The NUMAS system, under which Mr Berardi was selected, ensured consistency of selection for prospective migrants, wherever they applied.

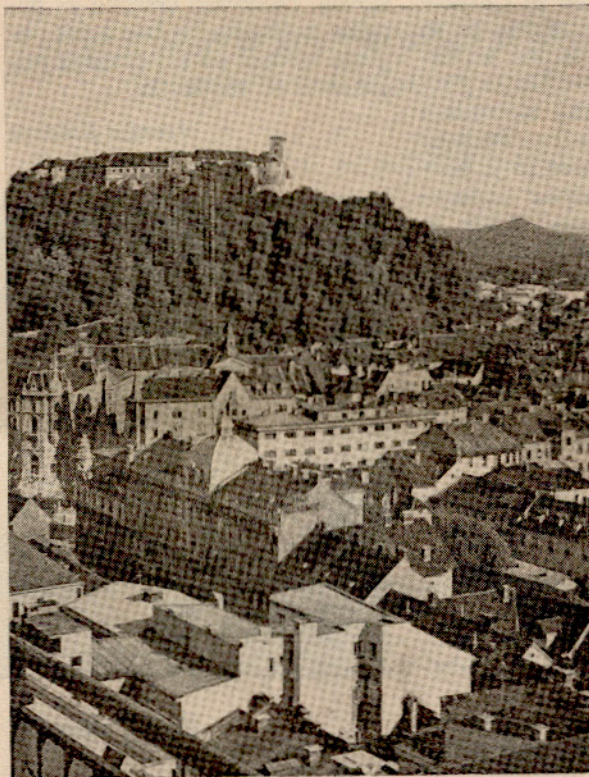
THE CAPITAL CITY OF SLOVENIA

Ljubljana

THE MIDDLE AGES

In words and pictures Ljubljana gives a fascinating insight into the past and present of the Slovenian capital — a synthesis of modern city and old Baroque town which have managed to achieve a surprising harmony. It takes the reader to the many museums, galleries and other cultural institutions — witnesses of the city's long history — and introduces him to the people and life of Ljubljana today.

From historical we know that in 568 our territory was abandoned, at least for the most part, by the Langobards, and they were replaced by the penetration of the Slavs who advanced with the warlike Avars. Towards the end of the 6th century we can presume that migration of this type was also taking place in the Ljubljana area, although however archeological proofs supporting a permanent Slovene settlement in the area after the departure of

Section of Ljubljana with castle in background

INFORMACIJE NAŠIH PRIREDITEV

Sobota 5. maja Igra "MAVRICA"

Sobota 12. maja Igra "OBERKRAINERS"

Sobota 19. maja Igra "SREBRINE STRUNE"

Sobota 26. maja Igra "SREBRNE STRUNE"

— — — — —
Plesne prireditve so vsako soboto — pridite in zabavajte se z nami..

S D S

OPROŠČAMO SE ČLANOM, DA JE NAŠ LIST TOKRAT IZŠEL MALO KASNEJE, KOT SMO PREDVIDEVALI. VZROK JE BIL ZARADI TEHNIČNIH RAZLOGOV V TISKARNI.

During the last centuries of the Classical period, the life of the city was slowly being extinguished in spite of the renewal of activity that followed the catastrophes. Written sources tell of an enormous exodus of the population. This process of gradual but progressive decadence is proved by archeological discoveries from the last period of the Roman settlement, proofs that disappear completely in the 6th century. The existence of other villages in the zone has not been proved up until the new Slav settlements in the area, shown by tomb remains and other discoveries.

In 1968 and 1969 archeologists were surprised of an extremely rich necropolis at Dravlje, near Ljubljana. The furnishings discovered in the 50 tombs examined to date, lead them to connect it to a Germanic settlement, very probably Ostrogothic, whose existence had hitherto been unknown. The discoveries show the notable wealth of the population and are considered to be among the most valuable from the migratory period found in Slovene territory.

the Longobards are very weak and sporadic. It was only from a later period that experts were able to find two Paleoslav necropolises, one discovered in the courtyard of the Slovene Academy of Science and Arts of the 9th century and the other near the Church of St. Peter, dating from a few centuries later. Silos for wheat have also been found beside the tombs mentioned already; however there is a complete lack of evidence of a real settlement. All this data moreover proves the Slovene colonization of the Ljubljana area, but not the possible importance of the settlements. However it is certain that the settlement, as yet not discovered, which stood on the site of the modern city, already bore the name of Ljubljana. The origin of the name has not yet been explained but the frequency of placenames with the root ljub- among the Slavs should however be observed. The hypothesis has also been advanced on this subject that the new name of the village came from the name of the river.

To be continued...

FILMSKI REŽISER
MED NAMI

Čakali smo ga. Okrogla miza obložena z raznimi dobrotami, se je ponujala, z nje pa se nam je smejala goriška kapljica. Iz Prešernove avle so se odpirala vrata in v prijetno atmosfero so vstopali posamezni gosti. Od sosednje mize se je prikradel prijeten vonj po sveži kavi.

Ugibal sem, kakšen je. Slišal sem že veliko o njem in v svojih zmedenih spominih sem ga skušal pričarati pred oči...

V razsvetljeni dvorani se je pojavila moška postava. Takoj sem vedel, da je to Dušan Povh. V spremstvu predsednika Slovenskega Društva Toneta Bulovca, je mirno stopal proti našemu omizju, med potjo pa si je popravljal ovratnik. Sproščeno nam je segal v roke in njegov topel pogled me je nekako pomirjal, saj sem vedel, da se za temi očmi skriva markantna osebnost sicer zelo skromnega možaka in nad vse uspešnega delavca na področju slovenske kinematografije.

Beseda nama je stekla o marsičem, o življenju tu med nami, o razvoju v domovini, o prelepi dolenski pokrajini iz katere tudi Dušan izhaja, tja do njegovega dela o katerem se je izrazil precej zgovorno.

Dušan povh z veselo družbo (drugi z desne)

Dušan Povh se je spoprijel s filmskim delom že v letu 1939 kot amater, po končani vojni pa kot profesionalce pri slovenski kinematografiji in ga s tem uvrščajo med veterane pri tem delu.

Do leta 1960 je pretežno deloval na organizacijsko tehničnem področju, nakar se je resno začel ukvarjati predvsem z režijo kratkih filmov, za svoje dokumentarne in športne filme, pa je prejel vrsto priznanj na domačih in tujih filmskih festivalih. Najbolj cenijo njegova filma TRIJE SPO-MENIKI in DVE KORAČNICI.

Parkrat je bil predsednik društva slovenskih filmskih delavcev, v letih od 1970 do 1974 pa je upravljal službo kot direktor filmskega proizvodnega podjetja VIBA-FILM.

V Avstraliji se nahaja prvič, kamor je prispel ob priliki tedna Jugoslovanskega filma, ki se te dni seli iz Canbere v Sidnej in se bo končal v Melburnu. Na svoji poti bo skušal v svojih srečanjih z avstralskimi filmskimi delavci in proizvajalci navezati nove stike in poglobiti sodelovanje med dvema državama na kinomater-

OBISKI iz DOMOVINE

PODČRTARJEVA MAMA

Lani, ko sem se mudil na obisku v domovini sem spoznal Podčrtarjevo mamo. Tudi njen sin živi v Avstraliji je pripovedovala in rada bi videla njegovo družino. Takrat se je počutila dobro in svetovali smo ji naj ga obišče.

Pred dobrim tednom je mama prišla na obisk k svojemu sinu Janezu, ki živi v Richmondu. Prvič je videla njegovo ženo Francis, ki je Avstralka in pa svoji vnukinji Marijo in Jenevi. Zelo se razumejo, čeprav mama ne govori angleško.

Podčrtarjeva mama, Francka Jereb je doma iz Podjelovega Brda, vasi v hribih, ki se vzpenja od Poljanske doline proti Cerknu. Doma živi na kmetiji s svojim najmlajšim sinom Francom in njegovo družino. Imela je pet otrok, kateri so vsi preskrbljeni in razen Janeza žive v domovini. Najtežje čase je preživela med in po vojni, ko so bili vsi izseljeni, njihov dom pa požgan. Pred šestimi leti je bila hudo poškodovana, kot sopotnik v avtomobilski nesreči. Zelo je hvaležna sinovo-

ma Fracu in Poldetu, ki sta jo negovala po nesreči, katera bi jo skoraj pobrala. Potovanje z letalom ji je zelo ugajalo. Med nami namerava ostati le pet tednov, ker imajo doma tudi male otroke in se obenem pripravljajo, da grade novo hišo.

Doma se Podčrtarjeva mama ukvarja z izdelovanjem čipk, negovanjem malin katere imajo na kmetiji in pomaga pri vseh delih. Obiskuje tudi ostarele kmete in upokojece, ki žive in samujejo po raztresenih hribovskih kmetijah in njim nudi prijazno besedo. Med temi obiski je zbrala tudi nekaj pesmic, ki so jih napisali prav ti osamelci ljudje, ki so v današnjem hitrem življenju največkrat pozabljeni. V teh pesmih se izraža osamelost, trdo življenje v hribih, želja po razumevanju in neizmerna ljubezen do prelepe domače zemlje. Nekaj teh pesmi je mama imela s seboj in obljubil sem ji, da jih bom skušal priobčiti v naš časopis in s tem potrdil njihovo izvirno lepoto.

Podčrtarjevi mami želimo veselo bivanje med nami v Sidneju, srečno potovanje nazaj v domovino in še veliko srečnih let življenja.

Pavel Bogataj

Podčrtarjeva mama

*

Prišla je na obisk k svoji teti gospa Silva Biščak iz Dobrova v goriških brdih. Lepo so jo sprejeli tudi vsi njeni vaščani, ko je preživela pri vsakem nekaj nepozabnih dni svojega dopusta. Bricov, kakor jih mi kličemo pa je dovolj, tako da bi Silva morala ostati najmanj še dva meseca, da bi obiskala vsakega od njih. Vrnila se je z JAT-ovim letalom 18. aprila.

Ob poslovilnem večeru, katerega je praznovala v našem domu, smo ji zaželeli srečno vrnitev v domovino. Sama nas je pa tudi pozdravila z nekaj zelo ganljivimi besedami.

Vsi njeni prijatelji ji kličemo nasvidenje v domovini.

Ivanka

*

Na zelo kratkem obisku pri svojem bratu Ivanu Obreza, je bila njegova sestra Cvetka Klančar z možem Janezom. Ker je njuna služba zahtevna, sta ostala

Profesor Zdenko Kalin in nasmejana Gabi Heimer ob ogledu Sydneya

Cvetka Klančar z možem Janezom

med nami samo dva tedna. Iz pripovedovanja izgleda, da sta z življenjem v domovini nad vse zadovoljna in da njima je dobro. Obe soboti svojega bivanja v Sydneyu sta preživela na naših zabavah in pogrešamo jih že sedaj. Nasvidenje draga prijatelja, kličemo vsi znanci Slovenskega Društva Sydney.

Ivanka

SANDRA ŠAJN iz Homebusha, je stara 10 let. Pri Velikonočnem pirhovanju ji je bila izžrebana prva nagrada. Ob srečnem dogodku pa so jo prevzele solze sreče, pa saj ni čudno ob taki lepi košarici s pirhom.

HOROSKOP

"PAVLIHA" V ZVEZDE
GLEDA.

OVEN

Rojen od 22. marca do 20. aprila
Moški.

Dve noči boš kisle volje,
tretjo ti bo pa že bolje:
boš zaljubljen do ušes
po dolžini in počez,
a popazi na soseda,
ker jo tudi rad pogleda.

Zenske.

Da se kuja, si ti kriva,
ker si z drugim ljubezniva,
a ta teden bosta bot,
ker je tudi on falot.
Pa si bosta odpustila,
spet oba doma "kosila".

BIK

Rojeni od 21. aprila do 21. maja.
Moški.

V biku rojen ni vsak bik:
malo seksu daj zapik,
kajti v petek ob smučeh
čaka te en srčkan greh.
Vikend prejšnji dan zakuri,
da jo mucka ne odkuri.

Zenske.

Na začetku boš kar tečna,
v sredo pa že spet presrečna
brž ko ljubega dočakaš.
Če pa česa ne pričakaš:
naj povem ti na uho —
res je, pa še fantek bo.

Š A L E

DVOUMNO

Lovec je ustrelil jereba in ga dal nagačiti. Ko je Herfort delo izgotovil, je naš lovec poravnal račun in se napotil na tramvaj. Seveda je jereba nesel z dvignjeno roko, malo zato, da ga nebi poškodoval, malo pa radi ponosa. Tedaj pa dregne neko deklo svojo prijateljico s komolcem rekoč: "Poglej, kako fejest tiča ima."

* * *

Poznan po svoji korajži se je Mirko približal Tončki, na katero je bil ljubosumen in se je pogovarjala z Janezom, katerega bi se rad znebil in vprašal Janeza: "Ali tvoj brat še krade kokoši?"

"Ne, teden aresta je dobil," se je znašel Janez. "Veš s tvojim očetom bosta cel teden zaprta skupaj. Mogoče bo pa njemu povedal koliko ga je imel pod kapo, ko je naskočil tisto mladotnico in so mu pribili pet let."

* * *

SKRB ZA HIGIENO

Polde se je vračal z lova. S svojim resastim jazbečarjem je vstopil v čakalnico. Vlak je imel zamudo in pes se je venomer sukal okrog potnikov.

Nekdo se oglasi: "Privežite vendar psa, mene že vse hrbi."

Polde: "Kastor, prostor, takoj sem. Gospod ima bolhe."

* * *

KAJ SO DRUGI REKLI

O sreči in nesreči:

Velike duše so zmeraj zmožne, da si nesrečo v dobro obrnejo.

Tako lahko je dajati srečo, ki človeka nič ne stane!

Balzac, "Izgubljene iluzije"

IZ LOVSKEGA NAHRBTNIKA

Ležimo v travi in kramljamo v prijetnem poletnem večeru. Modrikasti mrak zagrinja krošnje eukaliptusovih dreves in ptičje petje počasi ponehuje. Iz samotne pečine se odtrga prvi netopir in nas preleti v sunkovitem naletu ter se izgubi nekje v mraku.

Tudi naš živahen pogovor že ugaša, ko nas razločen glas ptice predrami iz lenarjenja. Ne daleč v hribu je odmevalo: "Ku — ku, ku — ku!" Tišina... Pa zopet: "Ku — ku, ku — ku!" Zastal mi je dih. Kukavica? Tu daleč v Avstraliji?

Spomini so mi poleteli v večrajšnje otroštvo, ko sem kot deček ležal ob robu gozda in poslušal to znanilko poletja. Nihče ni spregovoril. Kukavica nam je kar naprej pela svoj ku — ku, mi pa smo kot prikovani poslušali in strmeli v temo, od koder je prihajalo njeno, nam vsem tako znano petje.

Obšel me je prijeten občutek in dežela mi je postala v trenutku še bolj domača kot sicer. Ko je solistinja prenehala s svojim petjem, pa smo se tudi mi, utrujeni od dneva odpravili k počitku. Počeli smo in zavlada je nočna tišina. Čez čas se je v drugem kotu iz teme oglašil moj trinajstletni sinko: "Ata, ali bom lahko jaz nosil tvojo puško jutri, ko gremo na divje koze?" "Seveda jo boš," sem mu zagotovil. "Samo naboji bodo pri meni za pasom, tako da veš." "Nič Zato, samo da jo bom lahko nosil. Hvala ati." Kmalu sem trdno zaspal, ne vem pa, če je fantič tudi.

Predno se je začelo daniti, me je že taisti fantič tresel za ramo in mi prigovarjal: "Ata ura je tri. Ali gremo? Stric Dane že kavu kuha." Hitro sem skočil z ležišča, popil nekaj kave in že smo se trije vandrovc zagrizli v hrib nedaleč stran. Vodil nas je Dane Brkovec, ki je prava gorinjska grča, doma iz Jezerskega in ima pri takih pohodih v naravo vedno zakrivljeno palico v roki. To je brez dvoma človek pristrčnega značaja, ki pravi, da je narava kakor zdravje. Kadar je osamljen, pa si zapoje: "Ko kralj po planini visoki, pohajam za tropom ovčic, zakrivljeno palico v roki..." Seveda pa ima Dane tudi to odliko, da raje živali opazuje, kot pa strelja.

Med hojo v hrib, so se nam oglašale kukabure, ter se spreletavale iz drevesa na drevo. Ko smo vsi zadihani prispeli na vrh hriba, se je razprostirala tik pred nami velika planota, obrobjena s košatim gozdom. Rodil se je dan. Stopali smo po travnati planoti proti bližnjemu gozdu in tu pa tam se nas je ustrašil kak kenguru, ter odskakljal v goščavo. Stezica nas je vodila po gozdnati soteski, tik ob stezi pa se je vil bister potoček, ki nas je vse tako prepričljivo spominjal na deželo onkraj oceanov.

Rahel sončni svit obliva z lesketajočo svetlobo bahave skalnate pečine, ki se nam ponujajo v vsej veličini. Zasopli stopamo naprej po kamniti stezi in noga

postaja vedno težja. Lovski oprtnik me žulji bolj kot običajno, puška pa je že popolnoma odveč na šara, ki jo venomer predstavljam iz roke v roko. Fantič me večkrat zvedavo pogleda izpod kuštravih las, kot bi mi hotel reči: "Ata, ali boš izdržal do cilja?" Zato sem raje pospešil korak in s tem pokazal tudi samemu sebi, da imam še nekaj skrite moči in se ne dam kar tako.

Potoček ob stezi je počasi izginjal in se spreminjal v suho kamnito strugo. Tu pa smo tudi mi obstali. Pred nami se je v tistem jutru ponujala prijazna dolina, objeta od pečin obarvanih v jutranjo zarjo. Zagledal sem se v skalnato pobočje doline, kjer sem opazil premikajoče se bele lise. Koze! Brez dvoma, divje koze! Obšlo me je lovsko poželenje, zato sem nemudoma napolnil svojo z dalnogledom opremljeno polavtomatsko puško kalibra 22 MAGNUM R & H in že sem na pol sklonjen hitel do bližnje skale, kjer sem čepe obstal. Skozi dalnogled sem razločno videl trop divjih koz, ki so se počasi pomikale proti dolini v mojo smer.

Napeto gledam in nervozno iščem največje roge. Strelna razdalja je še prevelika, zato čakam, da se kozji trop približa. Tik za menoj nekaj zašelesti. Ozrem se

in ugledam moja dva družabnika za menoj. Prihuljeno sta se stiskala ob tla, le vratova sta se jima nakako čudno podaljšala. Koze so se med tem počasi približale in treba se bo odločiti za odstrel. Gledam ter izbiram. Opazil sem, da so koze nemirne in videti je bilo, kot da so nas zavohale. Nisem se zmotil. Vitke živali so obstale. Rekel sem: "Se-daj ali nikoli." Rezek strel je odjeknil po dolini in pretrgal spokojnost poletnega jutra. Vse koze so gledale vame stoječega na skali, kot strašno prikazen. Gledale so me še par sekund, začudeno — očitajoče, nato pa so se pognale v dolgih skokih, ter se izgubile v skalovju.

Molče smo obstopili naš plen. Trinajstletni deček še malo pred tem ves navdušen za lov, je sedaj stal poleg mene brez besed. Za trenutek sem občutil praznino in osamljenost. Pobožal sem ga po skuštrani glavi. Po svoji senci sem opazil, da je sonce že previsoko, kajti obetala se nam je huda januarska vročina. Na ramo sem si obesil nahrbtnik, pobral odsekano glavo in že smo stopali po stezi ob potočku proti odprtim planotam avstralskega sinaja.

Med hojo pa so oči zamanj begale po gozdovih in iskale smrekovo vejico, katero bi si moral po slovenski jagerski šegi zatak-niti za klobuk.

Dare Borec

Iz lova na divje koze

Dva sta si pripovedovala šale.

Prvi vpraša: "Ali veš kakšna razlika je med policajem in oslom?"

Mimoidoči miličnik je slišal vprašanje, pristopil in zahteval: "Povej! Povej! Tudi jaz hočem slišati! Povej ali pa te odpeljem!" Drugi reče: "Nobene razlike ni, nobene."

Miličnik: "Veš kako bi bil nastradal, da si kaj neumnega bleknil?"

O zaupanju:

Čim manj zaupa družba kot celota posamezniku, tem manj je v posamezniku zvestobe in zaupanja do nje.

Vzgojna moč zaupanja je prav v tem, da o človeku, ki mu zaupaš, misliš več dobrega kot sla-

bega, na drugi strani pa daje tvoje zaupanje človeku možnost, da ti v dejanju pokaže koliko velja.

Žlebnik, "Ljudje med seboj"

Tisti, ki ki bedno životarijo in nimajo upanja na izboljšanje, ne bodo imeli vzroka, da obupajo nad življenjem, temveč tisti, ki so v nevarnosti, da se jim sreča sprevrže v nesrečo in ki jih hudo boli, če jih je zadel nezgoda.

Tukidides, "Peleponeška vojna"

IZ PAVLIHOVE PRATIKE NA POKOPALIŠČU

— SAMO POGLEJ SITOLE
GROBNICO:

MRAMOR, ŠVEDSKI GRANIT, KIPI, MOZAIKI! SAJ REČEM, NEKATERI PA RES ŽIVIJO!

Na mesec do leta 2000

Japonska komisija za vesoljske raziskave je predlagala zelo aktiven vesoljski program. Ta vključuje tudi polete s posadko, ki bi jo v krožnico spravil znameniti ameriški vesoljski tovornjak. Med najbolj ambicioznimi načrti je polet samodejne sonde do Meseca in jemanje vzorcev tal. Polet naj bi opravili do leta 2000.

Komisija, nadzira jo sam predsednik japonske vlade, je predlagala naslednje:

— sodelovanje pri poletih vesoljske ladje Enterprise. Za ta program so Japonci pripravljeni prispevati 32 milijonov dolarjev. Japonski astronauti naj bi bili na raziskovalnem poletu teden ali štirinajst dni gosti Enterprise. Polet je predviden za začetek osemdesetih let.

— Razvoj močne nosilne rakete ter vesoljskih ladij.

Komisija je priporočila razvoj in gradnjo lastne nosilne rakete, ki naj bi bila do leta 1985 sposobna spraviti v nizko Zemljino krožnico 5000 kilogramov težak tovor. Do leta 1990 pa naj bi razvili raketo nosilnosti 10.000 do 15.000-kilogramskega bremena v tirnici. To bi omogočilo izstreljevanje težjih satelitov in polete vesoljskih ladij s posadko. Te japonske vesoljske ladje naj bi imele na krovu dva ali tri astronave. Nove nosilne rakete naj bi pogonjal tekoči vodik, oksidant bi bil tekoči kisik. Raketi naj bi bili po moči podobni ameriški Atlas-Centuar (manjša) in Titanu IIIc za večja bremena.

— Lunarni poleti.

Komisija je priporočila samodejno vozilo brez posadke, ki naj bi do leta 2000 z Meseca prineslo vzorce tal.

— Venera in Mars.

Po letu 2000 naj bi Japonci pošiljali v vesolje raziskovalne sonde. Za polet proti Marsu predvidevajo sonde, ki naj bi mehko pristala na površini.

— Zunanji planeti.

Komisija je priporočila izstrelitev sond proti Jupitru in Saturnu. Postale naj bi umetni sateliti teh planetov. Pri tem naj bi bila nosilna raketa ameriški Enterprise ali kak njegov naslednik. Datum poletov še niso določeni, znani so samo okvirni, ki se sučejo od poznih osemdesetih let pa do začetka devetdesetih let.

— Sodelovanje pri vesoljski postaji.

Japonska se zanima za sodelovanje pri gradnji mednarodne vesoljske postaje v prihodnosti.

— Neodkriti planeti.

Znanstvena komisija je izrazila posebno zanimanje za sondažne polete vesoljskih vozil do še neodkritih planetov okrog drugih sonc ali zvezd kot tudi v našem sončnem sistemu.

ZA DOLGO IN LEPO JESEN ŽIVLJENJA

Piše: D. Protič (2)

Jugoslovanski strokovnjaki navajajo, da so tudi v naši držvi stoletniki, kolikšno pa je število teh ljudi, samo domnevajo. Verjetno jih ni veliko.

Menda je največ naših stoletnikov v vzhodni Srbiji, nato v vaseh na Rudniku, Zlatiboru, Tari, Goliji, Durmitorju in Velebitu. Gotovo ste postali pozorni na imena planin, se pravi, da so stoletniki ljudje, ki živijo pretežno v planinskih območjih. Ali to opozarja, da je zrak tista temeljna snov, ki podaljšuje človeško življenje?

Toda naslednji podatek kaže, da ta domneva najbrž ni odločilna. Precejšnje število naših državljanov, ki so stopili že v deseto desetletje življenja, živi v vaseh v okolici Tutina, v Bosanski krajini in v dolinah rek Pive, Drine in Lima.

Gotovo je še kakšen stoletnik tudi v drugih krajih naše države, vendar uradnih podatkov, ki bi mogli rabiti kot izhodišče za znanstveno raziskovanje tega vprašanja, ni.

Imamo pa "živ dokaz". Vemo, kdo je naš najstarejši državljan. To je Jovanka Vasiljević, ki živi v Bačkem Jarku, kamor se je preselila 1946. leta iz okolice Ključa.

Podatek, o katerem ne moremo dvomiti, ker je večkrat znanstveno preverjen, se glasi: Jovanka Vasiljević ima polnih sto dvajset let!

Drugi podatki o tej naši najstarejši državljanke so na kratko tilde:

Jovanka Vasiljević se je poročila, ko je bila stara 31 let. Mož Lazar ji je umrl v 60. letu življenja, prvi sin, rodila ga je, ko je imela 35 let pa je padel v narodnoosvobodilni vojni kot partizan.

Danes živi Jovanka s sinom Tomom, ki je tudi že v visoki starosti. Tom je kot mati vitalen in zelo dobro ohranjen.

Zanimivo je, da izhaja Jovanka iz zelo številne družine. Tudi ona se lahko pohvali z veliko družino: ima 35 vnukov in 16 pravnukov.

"Vedno sem živela preprosto, navadno življenje. V ničemer nisem pretiravala, rada sem zaplesala in zapela in še danes rada popijem kakšen kozarček dobre zganja pred kosilom. Noge so mi oslabele — in če tega ne bi bilo, bi zaradi svoje glave lahko še delala! Res je, da ne tako kot nekdaj, ampak kakšna manjša opravila bi pa le zmogla! Do 80. leta sem bila polna moči, potem pa mi je začel slabeti vid, tudi slišim ne najboljšo. Tako gre to z leti. Toda živeti je lepo tudi takrat, ko že mine čas, v katerem leta šteješ!" — mirno pripoveduje starka, ki je bila pred kratkim gost prvega kongresa gerontologov v Beogradu in ki je, razumljivo, izžvala veliko zanimanje.

Naslednja dva Jugoslavana nedvomno zaslužita naziv drugega in tretjega najstarejšega našega državljana, kajti eden ima 117, drugi pa 115 let.

Hamid Menić, ki je dve leti starejši od svojega vrstnika Ragiba Ahmetovića, živi v Proboju na Limu, v naselju Čitluh.

Ragib Ahmetović živi v Tutinu.

Oba imata skupaj 232 let!

Hamid je bolehen, a Ragib se ne da! Visok, raven, tehta 120 kilogramov! Ragib pripoveduje o sebi:

"Zdrav sem! Bil sem borec v svojem času. Rane imam še s solunske fronte, ko sem bil dvakrat ranjen blizu srca. Če ne bi bilo teh ran, bil bil zdrav kot dren! Imam odlikovanja iz tega časa. Prehobil sem Albanijo s puško v roki, ko pa se je vojna končala, sem se oženil. No, vidite, minevala so leta, minevale so tudi moje ženitve! Osemkrat sem se poročil... Kdo ve, morda to ni ni veliko za toliko let, kolikor sem jih doživel. Sedaj sem upokojenec z dolgo pokojninsko dobo, zaradi svojih let..."

Ragib Ahmetović nosi očala, skrbno je napravljen, takoj opazi okras njegovega obraza — negovane in bujne bele brke. Drži se pokončno, kot da ne bi čutil bremena let. Ima pa jih, kot smo rekli, 115!

• KAJ JE STAROST?

Kaj je pravzaprav starost? To je vprašanje, ki prav gotovo vsakogar zanima.

Dr. Vojislav Stojanović, ugledni znanstvenik, profesor medicinske fakultete v Beogradu, dobitnik nagrade AVNOJ, odgovarja na tole vprašanje takole:

"Velikokrat se misli, da so merila za starost leta. Kaj je starost...? To je morfološka degeneracija organskih struktur in tkivnega sistema s progresivnim popuščanjem vseh funkcij v organizmu. Poudarimo pa, da v biologiji ni enakosti. Če bi bila, bi lahko presajali tkiva in organe brez težav. Absolutno merilo starosti je stanje morfološke strukture in delovnih sposobnosti."

Enciklopedije navajajo o starosti naslednje podatke:

"Staranje je fiziološki proces, ki je neločljivo povezan s procesom rasti, razvoja in funkcioniranja živih bitij. Proces staranja postane viden po dokončanju rasti in razvoja (pri človeku se pojavijo prva vidna znamenja v četrtem desetletju življenja); zunanja znamenja: gube na obrazu, sivenje las, zmanjšana prožnost in gibljivost, hitrejša utrujenost, daljnovidnost ipd.; notranje spremembe: izguba tekočine v celi-

cah, degenerativne spremembe v vrsti organov (arterioskleroza in drugo)."

Znanstveniki gerontologi delijo "tretjo življenjsko dobo" na tri dele:

prva je doba kasne zrelosti, od 45. do 60. leta,

nato je doba zgodnje starosti, med 60. in 75. letom,

in doba pozne starosti — nad 75 let.

V naši državi živi okoli dva milijona ljudi, starejših od 65 let. Napovedujejo, da bo leta 2000 živel v Jugoslaviji okoli 24,5 milijona prebivalcev, med njimi okrog 3 milijone starih.

• KAKO SE ČLOVEK STARA?

Poglejmo, kakšen proces poteka v človeškem organizmu, da se človek postara, oziroma kako se človek stara.

Bežen pogled v posamezne dele človeškega organizma razkrije naslednje:

Možgani — dnevno izgubijo 100.000 celic na dan, vendar je zaloga celic tolikšna, da bi zado- stovala za celih tisoč let!

Sluh — postopoma izgublja ostrino.

Pljuča — zmogljivost za dihanje se manjša.

Srce — črpalka, ki postaja vse manjša.

Arterije — otrdevajo in se krčijo.

Ledvice — v šestdesetem letu starosti je njihova moč izločanja odpadkov zmanjšana na polovico.

Sklepi — otrdevajo.

Lasje — izgubljajo barvo in izpadajo.

Oči — leča postaja postopno vse bolj kalna.

Prsna žleza — izločanje se zmanjšuje.

Koža — izgublja prožnost in se guba.

Maščoba — kopiči se na kolkih in drugih delih telesa.

Mehur — zmogljivost je vse manjša, njegove mišice se vse slabše zapirajo.

Mišice — postajajo vse manjše in slabše.

To je samo del tistega, kar se dogaja v človeškem organizmu v neizprosni procesu staranja.

ODREŽI

PRIJAVNICA — ZA DOPOLNILNO ŠOLO S.D.S.

Prijavnica

IME IN PRIIMEK

NASLOV

LETO STAROSTI

PODPIS STARŠEV:

ODREŽI

PISMA NAŠIH BRALCEV

SPOŠTOVANI UREDNIKI

Čestitamo Vam, na izdaji časopisa "Avstralski SLOVENEK". To se bo izkazalo kot velikanski napredek pri Vaših prizadevanjih, ter seveda nam, začasno nedelujočim članom v veselje in korist. Želimo časopisu velik uspeh in dolgo življenje pri delu za napredek med Slovenci.

Vam želi družina Tone Gros.

SLOVENEK SEM...

Prvi pozdrav časopisu v Slov. Sydney-u. kot glasilu S.D.S. naj velja samo naslov tega članka.

Prepevam po slovenskih odrih že skoraj pol stoletja, ko sem nepričakovano dobil v roke našega novorojenčka in njega lepo glavičico, sem šel v mislih malo nazaj v moja mladostna leta. Znašel sem se v Unionski dvorani v Ljubljani. Oktet klasične gimnazije pod večjim vodstvom dobro znanega glazbenika Emila Adamiča, je imel samostojen koncert in smo začeli po programu s prvo pesmijo: "Slovenec sem, Slovenec sem, tako mi je mati d'jala..." (op. pel sem takrat 1. tenor). Še danes mi ta pesem zveni v ušesih. Posebno, kadar se Slovenci srečamo. Resnično, takrat bi to pesem kar najraje zapel vsakemu na glas, da bi se, če se še ni, vzdramil in se zavedal, da je član tistega naroda ki je sicer majhen po številu, velik po duhu, še večji v moči svojega obstoja.

Kot ljubitelj slovenskih pesmi, bi Vam želel predložiti še eno lepo slovensko pesem in to iz naše zibelke Koroške: "Slovenska mati m' je rodila..." tudi teh besed ne smemo nikdar pozabiti. Zato, ko sem dobil nepričakovano in s presenečenjem v roke novi slovenski časopis, lahko rečem, da sem ga bil vesel. Mimogrede, če prav bi bila moja skromna želja, samo eden časopis in za vse SLOVENCE.

Ko zagledam prvo stran časopisa in naslov, bi najraje videl da bi bila slika Franceta Prešerna kar čez celo stran. Vendar prav lepa hvala g. urednikom lista. Postavili ste njegovo podobo na pravo mesto. Vidno in nad naslovnim napisom "AVSTRALSKI SLOVENEK". Moja želja je, da bi vzdržali na Vaši začrtani poti in bili vredni držati časopis s tem naslovom in, da bo slika, ki jo imate v levem kotu naslovne strani v bodrilo za Vaše nadaljnje delo in v čast in ponos našemu velikemu predniku. Slovenski narod tukaj in tam, bo pa hvaležen Vašemu požrtvovalnemu delu.

Vas pozdravlja Karl Dolenc

Uredništvu!

Ob izidu prve številke "Avstralskega Slovenca", je bil med našimi ljudmi precejšen val presenečenja; tako tudi kritika ni daleč zaostajala. Veseli smo bili številnih pohval, katere nam bodo vsekakor v bodrilo pri nadaljnjem delu. Ker pa se dobro zavedamo naših slabosti in pomanjkljivosti, nam nekaj sprejetih lovorik še ne bo pustilo mirno zaspati. Bolj kot pohvale, so nas zanimala mnenja

tistih ljudi, ki so za slovenstvo in slovenski jezik še vedno dovolj tankočutni, da jim ni bilo nerodno svojih mnenj nam naravnost in odkrito povedati. Upati je, da bodo naši uredniki to upoštevali pri nadaljnjem urejanju časopisa.

Kot bralca vseh uglednih jugoslovanskih časopisov, ki so tiskani v Avstraliji in direktno kot postranskega sodelavca "Avstralskega Slovenca", me je pritegnil članek na Slovenski strani "Naših Novin", številka 65, od 9-ega Aprila, kjer PIŠEC ČLANKA podaja svoje mišljenje ob izidu našega časopisa. Med drugim on pravi, da naslov našega novega mesečnika nekoliko preseneča in nas pri tem spominja na naslove, ki so jih svojim časopisom dali Ameriški Slovenci. Tudi sam sem mnenja, da naslov "Avstralski Slovenec" ni najbolj primeren celotni vsebini, katero nam podaja v prvi številki, ali obratno, da vsebina ni najbolj primerna zvezu naslova. Ne pozabimo pa, da je to samo prva izdaja, da ni mogla biti 1A. Naslov, kakršen je, bo tudi tak najbrž ostal, dokler se časopis ne dvigne na raven, ki mu je bila začrtana. Za to bomo pa rabili več časa, več truda in več sodelavcev. Našim rojakom v Ameriki pa nimamo mnogo očitati, najsi so tiskali svoje časopise pod takšnim ali drugačnim naslovom. Imeli so jih že dolgo in jih še imajo. Zavedajmo se, da so bili in so še, Slovenci v Ameriki, kar se slovenstva tiče, eni zelo aktivnih na kulturno-prosvetnem področju. Skromno in z malo sramu lahko celo priznamo, da smo mi v Avstraliji daleč za njimi.

Strinjam se tudi v tem s pisecem članka, da naš časopis ni na akademski višini, da večina nima akademske izobrazbe. Tega smo si svestni. Potreba po omalova-

ževanju nas vseh, katero nekatere gojijo, mi je dala misliti. Je res treba biti akademsko izobražen, da lahko človek čuti in piše slovensko? Bi naj pravica pisanja bila dana in omejena samo akademcem? Tudi vsi naši klasiki niso imeli akademske izobrazbe, a so še vedno brani in cenjeni, prav tako je z nekaterimi našimi današnjimi pisci. Kako dolgo bi še čakali, da bi se kdo od tistih, ki se častijo z akademstvom, spomnil in nas razveselil s časopisom, akademskim ali ne, samo društvenim ali pa nedruštvenim, takšnim da bi bil na razpolago in razumljiv vsem? Je koga od tako imenovanih akademikov začela skeleti vest ob spoznanju kako osamljen, nedostopen in nerazumljiv je v svojem elitnem klanu? Pravijo, da je težko, ko enkrat sedi varno v svojem stolpu, priti dol in deliti svoje znanje s pijanci, navadnimi kmeti in telebani katerih potreba in zadovoljstvo je itak samo pivo, steklenica vina ali kaj takega, in morda še vampi s polento. Pa je res vse tako?

Želeti je, da bi bilo drugače, da si ne bi vedno metali polen pod kolena. Nobeden bi ne smel skupnega, prinešenega iz iste do-

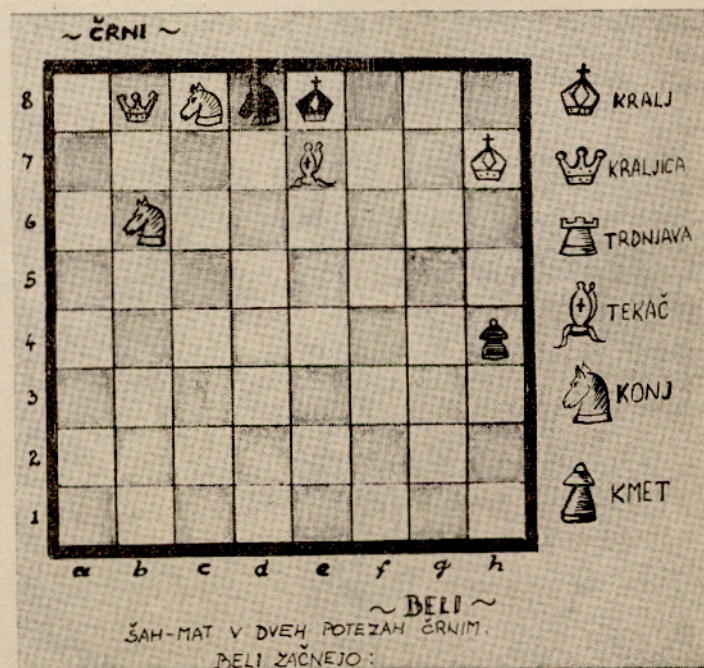
trpeti od občutka večvrednosti, niti ne od občutka manj vrednosti, kot se to pri nekaterih da večkrat slutiti. Tu smo vsi tuji med ljudmi, ki so tuji nam. Naj se še tako potrudimo mi nikoli ne bomo enaki njim, vsaj smatrani ne bomo kot taki nikoli. Zato je prijetna zavest, da imamo še toliko movine, kar bi radi obdržali, ohranili tudi za naše mlajše, ki so bili že tu rojeni. Preziram sektaštvo in pranje možganov, ki to zavest razdira. Vsakemu je treba dati možnost, tudi je lepo spoštovati vsakega do mere, ki mu gre. Kdor pa samo sebe vidi in se kar naprej sam nad druge povzdiguje, pustimo ga naj sam uživa, saj je dosegel največ kar si je želel.

Kakorkoli je že, člana Slovenske Akademije, znanosti in umetnosti menda med nami ni nobenega. Kakšna škoda! Zato pa, pustimo te pubertetniške primerjave in razlikovanja in vsaj enkrat pokažimo nekaj enotnega, nekaj razumevanja in sodelovanja. "Avstralski Slovenec" je vsem na razpolago. Vsak po svojih močeh ga podprimo, izboljšujmo ga vsebinsko, da ne bo samo glasilo enega društva, ampak malo več.

Jože Žohar

Lojze Gominšek — rešitelj problema

ŠAHOVSKI PROBLEM.

Odziv na šahovski problem v naši prvi številki je bil presenetljivo močan, kar dokazuje, da se kar precej članov zanima za ta šport. Lojze Gominšek, pa nam je tako tudi razvozljaval prvo šahovsko uganko in s tem dokazal, da se nam ne da kar tako, saj je menda rešil že veliko težjih zagonetk in kot pravi, da pri vsem tem zmaguje logično mišljenje.

Pravijo, da kdor prvi pride, tudi prvi melje, tako pa je tudi Lojze pomlel deset dolarsko nagrado, katero nam je nato velikodušno podaril za tiskovni sklad.

Hvala Ti lepa Lojze.

Omenjeni šahovski problem sta rešila tudi, JOHN GROS in MIRO LIPOLD. Čestitamo.

Da bi se v prihodnosti izognili morebitnih nesoglasij, kdo je prvi in kdo ni prvi rešil šahovsko uganko, smo se uredniki odločili za žrebanje, ki se bovršilo vsakih 14 dni, po izidu tega časopisa. Srečnega izžrebanca, pa bo še vedno čakala nagrada \$10.00.

Dare Borec

KOMENTAR ODGOVORNE UREDNIKE

Kot je razvideno iz komentarjev, pripovedovanja in pisembral-cev, je "avstralski Slovenec" dosegel kar precejšno zanimanje. Od raznih ljudi smo sprejeli čestitke in vzpodbudne besede k nadaljnjemu delu.

Pri urejevanju "avstralskega Slovenca", smo si trije člani S.D.S. razporedili uredniška mesta po svoji zmožnosti in času in sem edino jaz članica odbora Slovenska Društva.

Naš osnovni namen je, obdržati "avstralskega Slovenca" popolnoma demokratično uravnoteženega. To je z uredništvom treh ali celo več oseb, lažje uredničiti, kot enega samega.

Vseeno je kritika pri tem zelo dobrodošla, saj brez nje dejanja ne moremo izboljšati. Pri tem je tudi važna konkurenca našega sosedu "Triglava", oba tiska naša dolgoletna tiskarna, sta si po nesrečnem slučaju podobna po velikosti, nikakor pa ne po obsegu.

Ta komentar naj bi v smislu izrazil predvsem moje mnenje, da je konkurenca zelo važna pri ustvarjanju katerega koli dela, bodisi doma ali v tujini, ob delavniških ali nedeljah.

Ivanka Bulovec

SLOVENSKI KIPAR MED NAMI

Kot lansko leto ob odkritju kipa Dr. Franceta Prešerna, ko sem bila gostiteljica delegatom slovenske izseljenske matice, predsedniku Dragotu Seligerju in pisatelju Cirilu Zlobcu, sem tudi letos imela čast sprejeti pod svojo streho dragega gosta iz domovine, profesorja Zdenka Kalina. V kratkem času petih dni, je imel le malo časa za počitek. Pomenjkovali smo se o življenju doma in tukaj. Izkoristili smo vsak njihov prosti čas, in jih peljali na ogled mesta. Predvsem smo si ogledali Operno hišo, Avstralijski Square in zanimiv most čez sydneyški zaliv.

Mojster Kalin, se je pred vsem zanimal za staro in novo konstrukcijo mestnih stavb. Napravili smo številne nepozabne fotografske posnetke. Med obiskom v Sydneyu, so gostje obiskali tudi naše rojake kluba Planica v Wolongongu.

Stiriindvajset urno zamudo letala Jat, smo izkoristili in njim pokazali sydneyški muzej, kjer so si z zanimanjem ogledovali originalna dela in izkopenine avstralskih domačinov. Želeli bi njim nuditi več, ali čas je bil prekratek in gostje iz domovine vsekakor zelo zaposleni z raznimi obveznimi sestanki in srečanji predstavnikov in rojakov, bili tudi zelo utrujeni.

Zivljenje teh nekaj dni z gos-

Predsednik
S.D.S.
Tony Bulovec
čestita trem
urednikom ob
prvi izdaji
slovenskega
mesečnika
"Avstralski
Slovenec"

SEDEM KRIŽEV.

Grudo svojo orje kmetič
že hrbet sključen ga boli,
saj orje letos šestdesetič
že sedem križev ga teži.

Po licu solze mu polzijo,
ne od telesnih bolečin,
vzdih tožni mu kipijo
z njegovih srčnih globočin.

tom moje hiše, umetniškim kiparjem in profesorjem Zdenkom Kalinom bo ostal v mojem srcu neizbrisan spomin mojih dni.

Ivanka Bulovec

Kdo bo zemljico to ljubil,
kadar v grob jaz legel bom,
se mladi rod je v mestih zgubil
in pozabil na svoj dom.

V hiši mi je žena bolna,
ki mati sedmih je otrok,
ji duša je bolesti polna
sama izčrpanih sva rok.

Ljudje postojte in povejte,
kam pripeljal bo ta svet,
tolažbo moj'mu srcu dajte,
da mogel bom vsaj mirno umret.

Marija Frlic — upokojenka,
Kamnik.

BOLOGNA

SMALLGOODS

TEL. 728 1717

7 QUEST AVE.

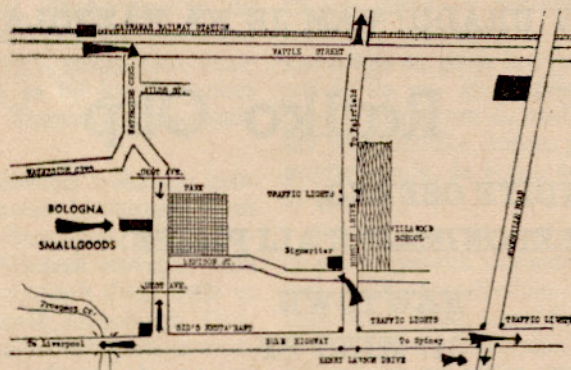
CARRAMAR, 2163

ZA

SVEŽE MESO, SALAME,
KVALITETNO SUHO MESO IN MESNE
IZDELKE SE OBRNITE NA NAS!

HITRA IN BREZPLAČNA DOSTAVA

J. & A. ŠKRABAN, Prop.

ADRIATIC

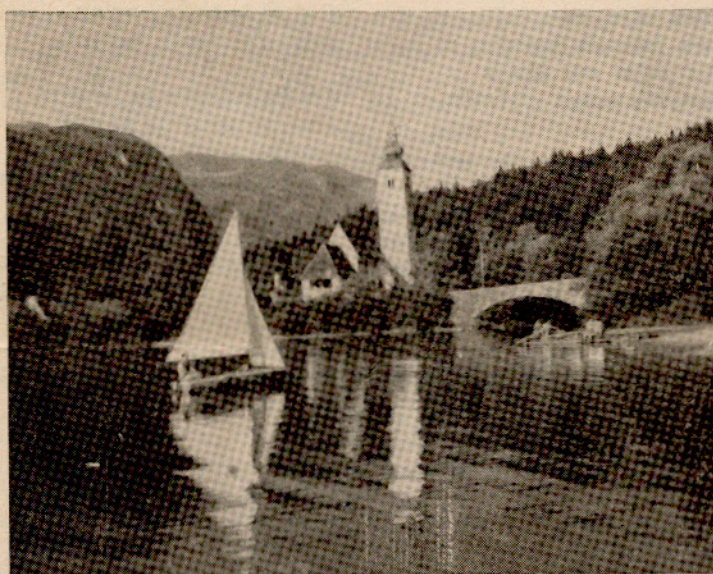
VAŠA TURISTIČNA AGENCIJA

SYDNEY 31 MARKET ST. TEL. 29-5210

NEWTOWN 347 KING ST. TEL. 516-1558

MELBOURNE 177 COLLINS ST. TEL. 63-7441

- pri nas dobite najcenejše možne vozne karte
- mi smo uradni zastopniki letalskih in pomorskih družb
- bavite se izključno z opolnomočeno in
- registrirano agencijo

V URADU: VAM JE NA RAZPOLAGO

Radko Olip

PRIDITE OSEBNO,
TELEFONIRAJTE ALI PIŠITE:

NEWTOWN
347 KING ST.
Tel. 516 1558 po urah 32 4806

PRAKTIČNI NASVETI

STAJERSKI SVATOVSKI ŠTRUKLJI.

30 dkg moke
1-2 jajci
1 žlica olja
mlačna voda

NADEV:
 $\frac{1}{2}$ kg skute
2 jajci
10 dkg sladkorja
1 dcl mleka
1 dcl smetane

Iz moke, jajca, soli in mlačne vode, naredimo vlečno testo. Počiva naj pol ure. Skuto pretlačimo, ji primešamo jajci, sladkor in malo smetane. Zmešamo.

Testo tanko razvlečemo na pomokanem prtju. Z nadevom ga namažemo samo polovico, ostane poškropimo z oljem ali kako drugo masčobo. Zavijemo. Zvitke zrežemo na 10 do 15 cm dolge kose — štrukeljce. Zložimo jih na pomaščen pekač in damo v pečico.

Ko lepo zarumeni, jih polijemo z ostalo smetano in pečemo do kraja. Še vroče potresemo s sladkorno moko. Serviramo tople ali mrzle. Boljši so topli.

NOVICA IZ BRD

GRAD DOBROVO V GORISKIH BRDIH BO SPET ZAŽIVEL

Od januarja letos potekajo sanacijska dela na zgodovinsko pomembnem gradu Dobrovo. Grad so hudo prizadeli potresni sunki v letu 1976. Spomeniško varstvena obnova gradu, ki se bo začela takoj po potresni obnovi, bo poleg gradu obsegala tudi temeljito obnovitev obzidja. V gradu bo stalna razstava ljudske kulture na Primorskem in gostinski obrat (z "enoteko") zadružne kleti Dobrovo. Investitor potresne in spomeniško varstvene sanacije je Goriški muzej s sredstvi slovenske Kulturne skupnosti, odbora za odpravo posledic potresa v Novi Gorici in novogoriške Kulturne skupnosti.

VAŠE STANOVANJE NAJ DIŠI

Danes radi parfumiramo stanovanje z umetnimi dišavami. Pri sluhnim nasvetom naših babic in segajmo po naravnih dišavah.

Po lepi, sveži pomaračni nabodete dolge špile, tako da bo vsa prekrita. Potem jo privežite na satenast trak in jo obesite v kak sobni kot. Lahko jo obesite celo v omaro in perilo v njej bo odišavljeno. Lahko tudi nabodete nekaj pomaranč s špilami v obliki raznih vzorcev in razvrstite jih v skledi. Prelepo bo dišalo in videti bo kot okras.

ZADNJE NOVICE!!

PREDSEDNIKA obeh Jemenov, ki ste se pred kratkim spopadla na mejah, sta se zedinila, da je združitev obeh Jemenov edina pot za rešitev sporov med državama ter o tem že podpisala sporazum.

ŠVICA je sklenila, da bo vstopila v organizacijo združenih narodov. Bila je ena redkih držav, ki niso članice OZN. Do vstopa v svetovno organizacijo naj bi prišlo leta 1981.

V PEKINGU so prepovedali vsa neuradna gradiva (lepljenje razglasov in gesel itd.), ki propagirajo idejo proti socializmu in deležu Mao Zedonga (Mao Cetunga). Vodstvo je bilo namreč zadnje čase izpostavljeno številnim kritikam.

DRAGI BRALCI, PODPIRAJTE TISKOVNI SKLAD, AVSTRALKEGA SLOVENCA, IN POPESTRITE NJEGOVO VSEBINO Z DOPISOVANJEM.

UMRL JE ŠTEFAN ŽEKŠ.

Po težki bolezni je 22. aprila umrl naš prijatelj Štefan Žekš, ki je bil zelo aktiven delavec pri klubu Triglav. Dobrosrčen, delaven in nasploh priljubljen med vsemi, ki smo ga poznali, bo pogrešan in nepozabljen. Na pokopališče v Rookwood smo ga pospremili 24. aprila, kjer so se tudi pevci Triglava zadnjič poslovili od njega s prelepo slovensko pesmijo, ki je slehernemu zvalila solze v oči.

Štefan je imel le 54 let, ljubil je življenje in slovensko družbo.

Ob neopisni izgubi dobrega moža in skrbnega očeta izrekamo globoko sožalje žalujoči ženi Mariji in hčerkami z družinami.

Uredniki Slovenca.

YOUTH SECTION

PICNIC JUNE 6TH

The date of the picnic at Lane Cove National Park has been changed and will now be held on June 6th, one week earlier.

For more information, please ring Marie Kocyancic on 807 3881. Hope to see you all at the picnic.

Chess

Jose Hampton is looking for more young people who are interested in joining his chess club. There is a small fee, but you will not regret it as chess can be a very enjoyable game. So join in now.

DISCO APRIL 6th

Our first monthly disco proved to be very successful. We saw a lot of new faces, which we were very pleased about, but we are a little concerned about the old familiar people, who lately, haven't been turning up at our dances.

Mick Ritlop and Michael Cuffer, were our two disc jockeys who I feel did a good job for their first attempt. With more practice and confidence they will put on an even better show next time.

As usual the girls outnumbered the guys on the dance floor. What are you all afraid of boys?

Boris Muha was one of the first people who had the idea for a monthly disco. I personally never thought it could be done, as there is so many responsibilities and hard work involved. But now, thanks to so many wonderful people, I feel that the monthly disco will prove to be worth while.

Even though we may not get such a large number of people attending the disco's as yet, I am pretty sure that the people who do come, all have a good time and want to come again.

We are hoping that next time we can have more competitions and prizes, so try to keep every first Friday of the month free. Hope to see everyone up Horsley Park on May 4th, for the best night yet.

PLEASE COME!

Mary Truden

PLANS FOR THE FUTURE

At our meeting on April 3rd, we decided to hold the "Disco Night" every first Friday of the month. It will begin at 7.30 pm and finish at midnight. Everyone is welcome.

At the meeting it was also decided that we are to have a tennis court built at the club. It is very fortunate for young people to have the SDS including us in their plans and letting us have the space for the court and many other activities. So I feel that the least we can do is to come up and

give them our help. The more help we can get the quicker it can be finished. So come on all you strong young men and girls, give us a bit of your time, after all the court will be for you and many other young people.

If you would like, to help, please see Mr. Lojze Kocyancic, at the club.

John Truden

HELP NEEDED

It is very hard for us to organise activities for the Youth, as there is only a small number of us involved. So we would like to see any young person who is willing to put in a little hard work, but at the same time get a lot of fun out of it.

We need people to help us with sport activities and general work around the club. Your help will be very much appreciated.

We would also appreciate any contribution you may have for our Youth section paper. So if anyone has any good poems, jokes, puzzles or even stories, please see John Truden at the club or ring his home number on 624 4935 after 6 pm.

John Truden

TRIP TO SLOVENIA

On April 11th, two of our best friends, Boris and Nives Muha left for Slovenia to visit all their relatives. Already we are missing them very much.

Both, Boris and Nives have contributed a lot to our Youth Section, we may not even have a Youth Section if it wasn't for their continuous hard work.

We all wish them a pleasant stay in Slovenia, but at the same time we hope they return very soon.

John & Mary Truden

COME SATURDAYS

We would also like to remind all young people about the dances which are held at the club every Saturday night.

We would like to see more young people come and meet the people who are up there. We would very much like to see you.

It is a different night out. When I first went there I had a terrific time, people made me so welcome.

Now I got up there more often and still have a great time. So come on up and you might find you will enjoy yourself too.

Bronwyn Gibbons

TEENAGERS

The little and young are all carefree and gay,
And those who are adults can have their own say;
But the teenagers not little, yet not fully grown,
Are stuck in the middle and left on their own;

You're one of these teenagers learning to live,
Learning what things to take or to give;
No one hears you, only those your own age,
And you feel like a pet, kept in a cage;

You're fed and you're clothed and given a bed,
But none of them care what goes on in your head;
More hassles, more problems, more everything else,
These things you must sort out, all by yourself;

But sometimes a friend can help sort you out,
And give you the comfort that you're been without;
You're lonely, unwanted have no place in life,
Only with those who share the same strife;

You hang around in groups and now you've got friends,
But your problem — this is not where it ends;
Now the adults, they scorn you, and call you a hood,
Your group is a gang, you're all bad and no good;

But one day you'll turn twenty and then twenty-one,
They'll say that you've grown up —
So teenagers stick together and see it all through,
Through this nightmare of torment, it's all you can do;

You'll learn more about life, than the elders had known,
As a mixed up teenager, left all alone;
So when you're passed this stage on the long growing stem,
Please don't forget teenagers or what's happening to them.

SPOŠTOVANI ČLANI

Sedaj čitate drugo številko našega društvenega časopisa. Prva številka je bila tudi za nas, ki ga pišemo prva preizkušnja. Trudimo se, da bi vam dali list s katerim bi seznanjali člane o delu o domu in jih držali na tekočem s programi in zabavami. Pregovor pravi; vsem nikdar ne moreš ustreči, zato sem prepričan, da tudi naš časopis ni bil vsem po volji. Pohval smo sicer dobili precej, dočim kritike zelo malo. Ne da bi želeli preveč kritike smo se nadejali, da dobimo vsaj kak dopis. Le časopisa Naše Novine in Novo Doba sta se bežno ozrla po novorojenčku "Slovenec". Je res, da je časopis v glavnem namenjen članom SDS, kateri ga tudi plačujejo. Lahko bi rekli, da je v nadomestilo časopisa Vestnik, kateri je bil pred nekaj leti naš društveni list. Znano nam je, da je bila letna članarina povečana za pet dolarjev, ravno radi Vestnika, ki pa je bil kmalu potem odstavljen, članarina je pa ostala ista.

Ako bi Slovenci v Sidneju imeli časopis, kateri bi ustrezal vsem potrebam Slovencev, bi verjetno ne potrebovali novega, toda tega ni. V zadnjih dveh letih se je dotok novih članov pri Društvu tako naglo večal, da je kratko malo novi časopis le izpolnil vrzel, ki je nastala. Vsak časopis je navadno le orodje, ki loči klevete od pisanega pripovedovanja. Resnica je navadno najbolj bole-

ča, zato se je marsikdo rad izogiba. Pred leti mi je bila dana možnost, da pišem par stvari v takratni časopis, katere pa so bile preveč resnične in bi po mnenju nekaterih le škodovali. Poučen sem bil, da je treba grde reči olepševati, malenkosti pa povečati v velike hvale in podobno. To se mi je zdelo zahrbtno in sem se raje odstranil. Tudi za ta časopis se moramo držati določenih meja, katere pa niso v namen, da bi se morali izogibati resnici. Enostranskega pisanja smo že bili deležni precejšnjo mero v preteklosti, zato malo spremembe ne more škodovati. Mora se dati možnost, da člani lahko pišejo, kar njim leži na duši. Za tako pisanje je ravno naš novi "Slovenec".

Torej naprošani ste, da napišete karkoli. S tem, da bo več članov pisalo v časopis, bomo izboljšali tudi njegovo vsebino. Zavedajte se, da je ta časopis tudi vaš in da mi, ki ga pišemo, nimamo vaše glave za misliti. Opažili boste razlike, katere pa lahko popravimo le, če bomo vedeli kaj vi mislite.

Prosim vas, da nam oprostite, če ste se počutili užaljene z branjem naših dogodivščin. Naš namen ni bil žaliti, temveč pisati.

Prekratko je življenje, da bi se sekirali že za vsako malenkost, zato se veselimo, da ga uživamo skupaj.

P. Bogataj

JUGOBANKA

— JE PRAVI NASLOV

— ZA VSA VAŠA

— FINANČNA VPRAŠANJA

OBIŠČITE NAS! PIŠITE NAM! KLIČITE NAS!

JUGOBANKA REPRESENTATIVE OFFICE

31 MARKET ST. V. NADSTROPJE

P.O. BOX 88 Q.V.B.

TELEFON 29 1050 in 29 5210

Telex AA21888

SYDNEY, N.S.W.

WELCOME — DOBRODOŠLI

JUGOBANKA SE PREDSTAVLJA

Zahvaljujemo se urednikom, da nam je dana prilika predstaviti se bralcem tega lista in v kratkih besedah opisati naše delo v Avstraliji.

Jugobanka je bila osnovana 1955 leta, kot specialna banka za zunanjo trgovino. Iz 10 poslovnice se je razvila na 300 danes. V tujini ima 22 predstavništev. Jugobanka zaposluje 9000 strokovnjakov. V Sloveniji imamo 4 poslovnice v Ljubljani, v Mariboru 3, po eno pa v Celju, na Jesenicah, Murski Soboti, Sežani in Novi Gorici. Generalni direktor vseh poslovnice Jugobanke v Sloveniji je Aleksander Kohot.

Osnovna naloga Jugobanke je poslovanje z notranjo trgovino, razvijanje odnosov z zunanjimi bankami in odnosi s potrošniki.

V Sidneju je odprla svojo poslovnico leta 1978. Glavni namen

Jugobanke v Avstraliji je finančna povezava med Avstralijo in Jugoslavijo. Poleg tega se interesira, da razvije odnose tudi z drugimi avstralskimi bankami in jugoslovanskimi doseljenci tukaj.

Naša izkušnja so pokazala, da se bralci najbolj zanimajo za prenose denarja v domovino, jemanje kreditov in podobno.

Vse podatke o poslovanju med Avstralijo in Jugoslavijo boste lahko čitali v naslednji številki tega lista.

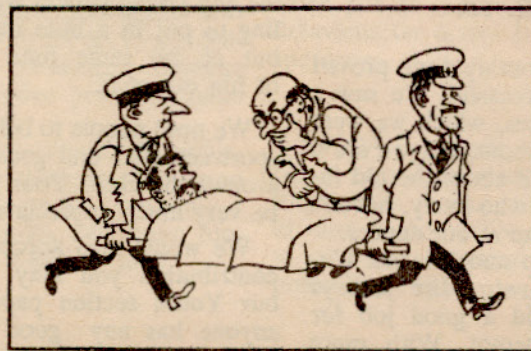
Za nujne informacije pa se lahko obrnete na naslov:

JUGOBANKA
REPRESENTATIVE OFFICE,
31 Market St. 5 nadstropje,
Sydney, N.S.W., Q.V.B.
P.O. Box 88, Q.V.B.

Telefon: 291050 in 29 5210

Telex: AA 21 888

Direktor predstavništva v Sidneju je Bane Nikolič, njegov namestnik pa Miroslav Dzikov.

— Kako ste mogli jesti mušnice, ko vendar že vsak otrok ve, da so strupene?!

— Saj sem tudi jaz vedel, doktor, a to je bil edini način, da mi je žena odklenila shrambo z žganjem...

NAJCENEJŠE CENE ZA JUGOSLAVIJO IN EVROPO

SEZONSKÉ CENE

OD 564 DOLARJEV DO 994 DOLARJEV ZA
POVRATNO POTOVANJE

OD 428 DOLARJEV DO 578 DOLARJEV ZA
ENOSMERNO POTOVANJE

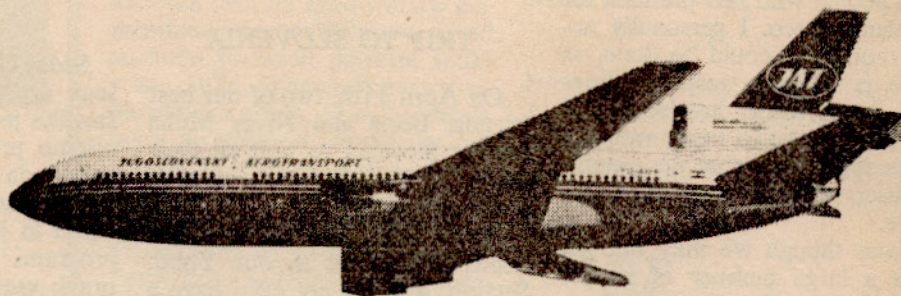
ZA V NAPREJ PLAČANE IZLETNIŠKE CENE, SE MORA IZVRŠITI REZERVACIJA NAJMANJ 45 DNI PRED ODHODOM NA POTOVANJE. MOREBITNE SPREMEMBE REZERVACIJ, ALI PRI ODPOVEDI REZERVACIJ, PA SE ZADRŽIJO ODREJENI STROŠKI. PRIPOROČA SE PREDPLAČNO ZAVAROVANJE.

NA RAZPOLAGO SO VAM TUDI IZLETNIŠKE CENE ZA OBISK DO 180 DNI (MINIMALNI OBISK V JUGOSLAVIJI 21 DNI)

\$ 1.077 ZA ODHODE KONEC MARCA

\$ 1.156 ZA ODHODE OD APRILA DO KONEC JULIJA

\$ 627 ZA ENOSMERNO POTOVANJE

PRI TEH CENAH NI NOBENIH POGOJEV
POTUJTE Z NOVIM DC-10

PRI NAKUPU VOZOVNIC.

NAJHITREJŠE, NAJPRIJETNEJŠE

UŽIVAJTE V KONFORTU AVIONA S ŠIROKIM TRUPOM

ZA VSE INFORMACIJE SE OBRNITE
VAŠI POTOVALNI AGENCIJI

ALI

SYDNEY: 126 PHILLIP STREET SYDNEY 2000,
TEL. 221-2899, 221-2199

MELBOURNE: 124 EXHIBITION STR. MELBOURNE
3000, TEL. 63-6017, 63-6191

PERTH: 111 ST. GEORGES TERRACE 6000 PERTH
TEL 322-2932, 322-2032

Š P O R T

ANZAKOV POKAL V BALINANJU.

V sredo, dne 25. aprila smo se balinarji SDS zbrali, da odigramo med seboj za Anzakov pokal, katerega nam je poklonil RAPID TRANSPORT. Igrali smo v dvojkah. Balinalo nas je šestnajst. Ob tretji uri popoldne je bilo tekmovanje zaključeno, rezultati pa so bili sledeči: Prvo mesto sta osvojila Sergij Reja in Pavel Bogataj, drugo mesto Miro Smrdelj in Pavel Barba, na tretjem pa sta bila Lojze Kocjančič in Milan Brožič.

Pokali bodo podeljeni zmagovalcem v soboto 12. maja na zabavi v klubskih prostorih.

Organizatorjema Jožetu Markočič in Branku Kalc se vsi zahvaljujemo za uspešno organiziranje tekem, Rapid Transportu pa za izredno lepe pokale.

BALINANJE ZA MATERINSKI DAN.

Veliko balinarsko tekmovanje za vse Slovenke, članice Društva bo v nedeljo 6. maja. Pokal za to tekmovanje bo tudi tokrat podelil Rapid Transport.

Tekmovanje se prične ob 9. uri dopoldne in vse tekmovalke ste naprešane, da se prijavite g. Jožetu Markočič ali g. Branku Kalc, organizatorjema balinanja pri Društvu.

RIBIŠKO TEKMOVANJE.

Ribiško tekmovanje bo pri Burinjuck dam, blizu Yassa, v soboto dne 26. maja.

Lovili bomo postrvi. Rezerviranih imamo le 12 ležišč. Tekmovanje bo samo za člane "Ribiške družine" Slovenskega Društva Sydney. Najuspešnejši ribiči bodo nagrajeni. Več informacij dobite pri Pavelnu Bogataj, organizatorju.

ŠAHOVSKI TURNIR

V nedeljo šestega maja se bo v prostorih SDS odigral šahovski turnir. Pričetek tekmovanja bo ob dveh popoldne. Vsi šahisti ste vabljeni, da se udeležite tega turnirja. Za nadaljne informacije se obrnite na organizatorja Jožeta Hampton pri Društvu.

Tomaž Borec je eden od naših najmlajših ribičev. Pred nedavnim je imel toliko sreče, da je ulovil dva in pol kilogramsko postrv. Lovili smo blizu Orange-a in velika Tomaževa potrpežljivost je bila bogato plačana.

OD TU IN TAM

NI PROSTORA ZA KRALJICO IZ VOSKA

"Prava kraljica iz mesa in krvi zadostuje," menijo mestni očetje iz Windsorja pri Londonu. S to utemeljitvijo so zavrnili zamisel slovitega londonskega muzeja voščene lutke Madame Tussand, da bi tudi v senci windsorskega dvorca postavili voščene lutke kraljice Elizabete II. in njenih prednikov.

PREDVANJE O AVSTRALSKI LITERATURI

Znana avstralska literarna zgodovinarica Dorothy Green, profesorica na sydneyjski univerzi, bo danes in jutri ob 11. uri dopoldne predavala v germanskem inštitutu filozofske fakultete v Ljubljani. Naslova predavanj sta: "Uvod v avstralsko literarno zgodovino" in "Sodobni avstralski roman".

LECTOVO SRCE

Kralj avstralskih slaščičarjev Jack Stuart Braockhoff (71) je že začel, misliti na življenje na svetu, potem ko njega več ne bo. Skoraj vse svoje premoženje je že zdaj namenil raznim dobrodelnim ustanovam, nekatere pa si je še sam izmislil, da bi bile njegove popolnejše in da bi ga ljudje ohranili v lepem spominu. Premoženje, vsaj tisto, ki ga namerala razdeliti, cenijo na okoli 6 milijonov dolarjev. Jack je namenil denar otrokom — sirotam ter ustanovam, ki raziskujejo raka in srčne bolezni.

TERMALNI VRELEC NA BLEDU

Vrtina "obrodila" že pri 45 metrih — Globlje pričakujejo še toplejšo vodo.

BLED, 3. aprila — Poročali smo že, da so delavci biološkega zavoda začeli na Bledu s prvo vrtino v iskanju tople termalne vode. To prvo vrtino so locirali okoli 10 metrov od jezerske obale

pri kavarni Kazine. Na globini 45 merov so že naleteli na izredno močan izvir vode, ki bruha okoli 20 litrov vode na sekundo, njena temperatura pa je okoli 20,7 stopinje. Predvidevajo pa, da je ta voda še toplejša, le da je sedaj pomešana z vodami iz vrhnjih plasti. S prvo vrtino bodo nadaljevali do globine 80 metrov. B.B.

MINULO soboto je prenehala veljati 180-letna vojaška zveza med Malto in Veliko Britanijo. To je bilo zadnje britansko vojaško oporišče.

ITALIJANSKI senat je izrekel nezaupnico Andreottijevi vladi. Vlado so sestavljali krščanskodemokratski, republikanski in socialdemokratski ministri.

V BAGDADU so zunanji in gospodarski ministri 18 arabskih držav in PLO za radi mirovnega sporazuma z Izraelom izključili Egipt iz Arabske lige, arabske države bodo iz Kaira umaknile svoje veleposlanike, proti Egiptu pa bodo ukrepale tudi gospodarsko.

NA REFERENDUMU v Iranu je večina glasovala za islamsko republiko. Homeini je razglasil islamsko republiko Iran.

BESEDNA vojna med Pekinom in Hanojem se nadaljuje, začetek pogajanj pa zavlačujejo.

SADAT, Begin in Carter so v Washingtonu podpisali mirovni sporazum med Izraelom in Egiptom. Več arabskih in nekatere druge države (tudi SZ) pa obsojajo Sadata zaradi sklenitve "separatnega miru".

V RIMU je umrl republikanski voditelj Ugo La Malfa, eden izmed najzaslužnejših ljudi italijanske republike. V zadnji Andreot-

tijevi vladi je bil La Malfa podpredsednik in minister za proračun.

LAOŠKE sile so vdrl v Kampučijo, kjer jih novi režim podpira, saj hkrati tudi poziva na solidarnost Laosa, Kampučije in Vietnama proti Peking...

NAFTNI ministri dežel izvoznic nafte (OPEC) so sklenili s. 1. aprilom podražiti nafto na 14,54 dolarja za sodček. To je devetodstotna podražitev.

PO UMIRITVI položaja v Kurdistanu ima nova iranska vlada težave s Turkmenci. Prebivalci krajev ob sovjetski meji zahtevajo avtonomijo.

V DUBROVNIKU je bila v organizaciji firme "Business International" konferenca "Trgovina in kooperacija z Jugoslavijo". Udeležilo se je tudi 165 predstavnikov velikih svetovnih družb.

AFGANISTANSKI predsednik Taraki je "odstopil" svojo funkcijo premiera svojemu dosedanjemu namestniku in zunanjemu ministru Hafizuli Aminu. Muslimanski uporniki trdijo, da to pomeni "prvi poraz Tarakijeve vlade".

CALLAGHANOVA laburistična vlada v spodnjem domu britanskega parlamenta ni dobila zaupnice. Splošne volitve bodo v začetku maja.

KRANJ

Na 18. mednarodnem kmetijskem in gozdarskem sejmu 571 razstavljalcev.

6. aprila — Kmetijski in gozdarski sejem v Kranju je ob radgonskem kmetijskem sejmu osrednja sejemska manifestacija z agroživilskega področja v Sloveniji, ki v zadnjih letih tudi kakovostno raste, je dejal republiški sekretar za kmetijstvo Ivo Marenk, ko je odpiral 18. mednarodni kmetijski in gozdarski sejem na razstavišču Gorenjskega sejma v Kranju. Odprt bo do 16. aprila.

NOVA TOVARNA PNEVMATIČNEGA ORODJA

Stala bo 240 milijonov dinarjev in bo tozdravenske železarne

BLED, 27. marca — Predstavniki slovenskih železarn, bograjskega Univerzala in švedske firme Atlas Copco iz Stockholma so po daljših pripravih danes na Bledu podpisali pogodbo o gradnji tovarne pnevmatičnega orodja na Ravnah na Koroškem. V njej bodo izdelovali pnevmatična orodja do teže 30 kilogramov in goseničarje za mehanizirano vrtanje za potrebe rudarstva in gradbeništva, namenjeni pa bodo jugoslovanskemu tržišču in za izvoz. Tovarna, ki bo tozdravenske železarne Ravn, bo stala 240.000 milijonov dinarjev, planirana letna proizvodnja v njej pa bo znašala 200 milijonov dinarjev.

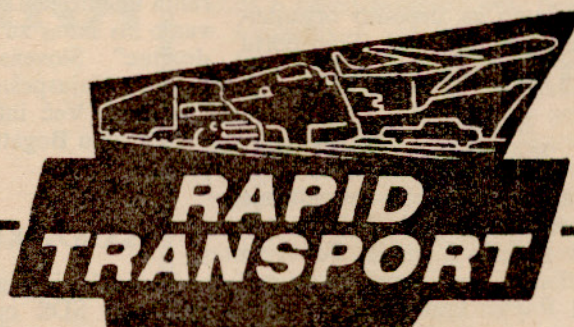
S podpisniki sporazuma se je pogovarjal tudi dr. Anton Vratuša, predsednik IS skupščine SRS, ki se je zanimal za potek priprav na gradnjo tega gospodarskega objekta. M.S.

V ČEDADU O SLOVENSKI LITERATURI

Predavanje pesnika Cirila Zlobca v društvu "Ivan Trinko"

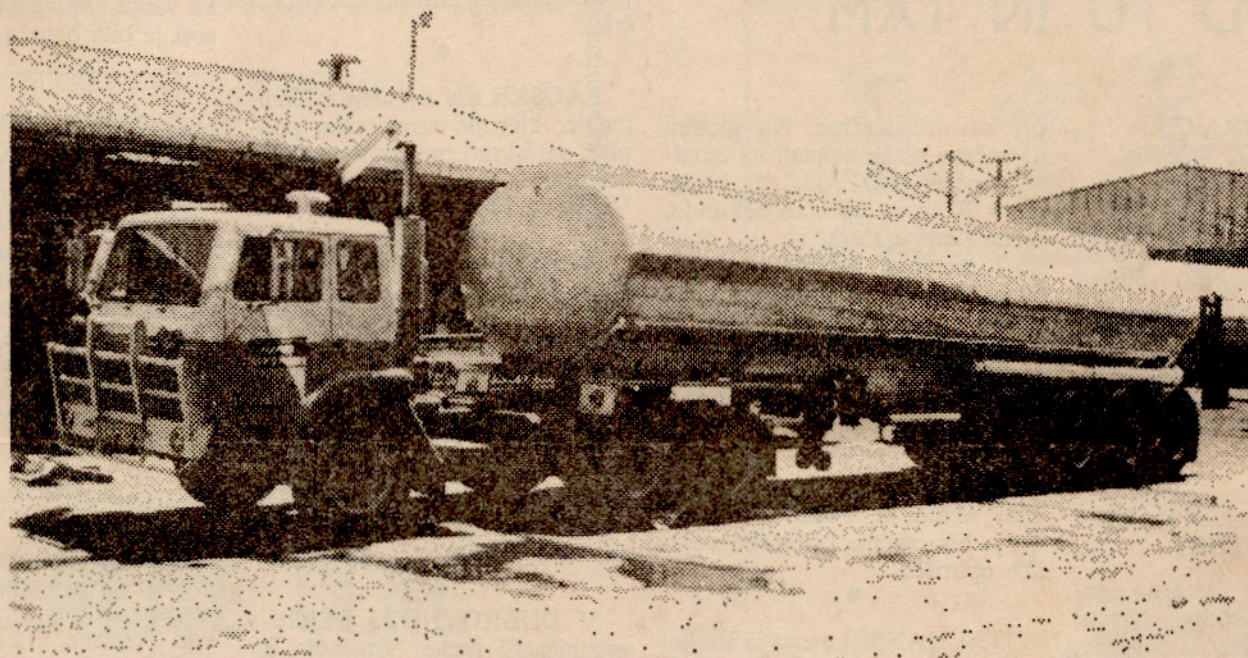
V prostorih slovenskega kulturnega društva "Ivan Trinko" v Čedadu je pesnik Ciril Zlobec pripravil za italijansko in slovensko občinstvo, ki obiskuje tečaj slovenskega jezika, predavanje v italijanščini o sodobni slovenski literaturi in vzbudil med številnim občinstvom živahno zanimanje.

Društvo Ivan Trinko je iz leta v leto aktivnejše, saj ima kar dva tečaja za učenje slovenščine, vanju pa je vključenih okrog osemdeset tečajnikov. Ustanovili so tudi svoj pevski zbor in se letos prvič pridružili tradicionalni manifestaciji Primorska poje. Društvo pripravlja še nekaj predavanj, med njimi je napovedan razgovor o življenju italijanske manjšine v Jugoslaviji ter javna diskusija o statusu slovenske manjšine v Reziji.

BULK LIQUID CARAGE

29 CHURCH AVE., MASCOT, PHONE: 667-0294

MELBOURNE: 729-1366

SYDNEY: 525-3611

BRISBANE: 277-1522

"250 TRUCKS SERVING EASTERN AUSTRALIA"

- TABLE TOPS
- TRAILERS
- LOW LOADERS
- EXTENDABLE TRAILERS

130-134 TAREN POINT RD., TAREN POINT, N.S.W. 2229

Postal Address: P.O. Box 403, Carnghah, 2229